

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181275632/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

et privat vilde blive vanskeligt at oprette imellem Borgerstanden, formodentlig at her er ikke saa stor Overtløbighed paa Vediggængere, som dertil udfordres. Dog med megen Umage kunde Tingene blive praktisk og saa mange Personer stræbes sammen, som vare nødvendige; men dette Selskab maatte for det første indskrænke sig til blot at give de originale danske Stykker, som altid vare gode nok til Lærelse. Lærernes Mesterværker maatte de for det første afholde sig fra at forsøge. Til Dramaturg kunde man vælge Stads-Brageren.

En vigtig og for Kunsthistorien særdeles interessant Opdagelse gjorde jeg her i Wien. Jeg saa, om Aftenen i mit Værelse nogle Personer spille L'hombre, hvilket Spil i alle Henseender blev spillet ligesom i Kjøbenhavn, kun med en eneste Forskjel, at man brugte en saakaldet Flyve-Kulor, i Steden for at man paa andre Steder bruger saft Kulor. Denne Flyve-Kulor forandres i hvert Spil og bestemmes af det Kort, som kommer til at ligge øverst i det Spil, der ikke bruges.

Min Tjener, der affecterer at være en stion Mand, har gjort nogle Anmærkninger her, som, ihvor enfoldige de end synes at være, dog kan give Anledning til en eller anden god og nyttig Tanke, hvorfor jeg heller ikke tager i Betænkning at meddele mine Læsere dem *).

De skønne Kunstner og Videnskaber ere kun i et Tilstand her. Der gives meget saa Poeter, og disse skrive Hælben andet end nogle saa Viser og Lejligheds-Vers, hvorfor de ikke hælben saa Ravn af store Poeter. S at gøre Betænkninger

*). Man vil heraf se, at jeg er redebigert end en stor Del andre rejsende, der fortælle, at de have set det eller det, naagter man saa bevise, at det er Løgn, og som hælbe Jagttogelser af andres Skrif-ter og ere uerksomme nok til at udgive dem for deres egne

Stads-Brageren, en Embedsmand, der havde det Hærv at undersøge Bæret, lærig Kæmpeindier, og Læstet, hvad der ikke duede til Hædt. (Ofte var han tillige „Beser og Maaler“.